

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Εν ονόματι της αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος
Περί θρησκείας**

Άρθρον 1. Η επικρατούσα θρησκεία εις την Ελλάδα είνε η της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, πάσα δε άλλη γνωστή θρησκεία είνε ανεκτή και τα της λατρείας αυτής τελούνται ακωλύτως υπό την προστασία των Νόμων, απαγορευομένου του προσηλυτισμού και πάσης άλλης επεμβάσεως κατά της επικρατούσης θρησκείας.

Περί δημοσίου δικαίου των Ελλήνων

Άρθρον 3. Οι Έλληνες είνε ίσοι ενώπιον του Νόμου και συνεισφέρουσιν αδιακρίτως εις τα δημόσια βάρη, αναλόγως της περιουσίας των · μόνοι δε οι πολίται Έλληνες είνε δεκτοί εις όλα τα δημόσια επαγγέλματα.

Πολίται είνε όσοι απέκτησαν η αποκτήσωσι τα χαρακτηριστικά του πολίτου κατά τους Νόμους του Κράτους.

Άρθρον 4. Η προσωπική ελευθερία είνε απαραβίαστος· ουδείς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ειμή οπόταν και όπως ο Νόμος ορίζει.

Άρθρον 5. Εκτός της περιπτώσει του αυτοφώρου εγκλήματος ουδείς συλλαμβάνεται, ουδέ φυλακίζεται, ειμή δι' αιτιολογημένου δικαστικού εντάλματος, το οποίον πρέπει να κοινοποιηθή κατά την στιγμήν της συλλήψεως ή προφυλακίσεως.

Άρθρον 6. Ποινή δεν επιβάλλει άνευ Νόμου, ορίζοντος προηγουμένως αυτήν.

Άρθρον 7. Έκαστος, ή και πολλοί ομού έχουσι το δικαίωμα να αναφέρωνται εγγράφως εις τας Αρχάς, τηρούντες τους Νόμους του Κράτους.

Άρθρον 8. Η κατοικία εκάστου είνε άσυλος, ουδεμία κατ' οίκον έρευνα ενεργείται, ειμή όταν και όπως ο νόμος διατάσση.

Άρθρον 9. Εν Ελλάδι ούτε πωλείται ούτε αγοράζεται άνθρωπος. Αργυρώνητος ή δούλος παντός γένους και πάσης θρησκείας είνε ελεύθερος, άμα πατήση επί ελληνικού εδάφους.

Άρθρον 10. Πας τις δύναται να δημοσιεύη προφορικώς τε, εγγράφως και δια του τύπου τους στοχασμούς του, τηρών τους νόμους του Κράτους.

Ο τύπος είνε ελεύθερος και λογοκρισία δεν επιτρέπεται.

Οι υπεύθυνοι συντάκται, εκδόται και τυπογράφοι εφημερίδων δεν υποχρεούνται εις ουδεμίαν χρηματικήν προκαταβολλήν λόγω εγγυήσεως.

Οι εκδόται εφημερίδων θέλουν είσθαι πολίται Έλληνες.

Άρθρον 11. Η ανωτέρα εκπαίδευσις ενεργείται δαπάνη του Κράτους· εις δε την δημοτικήν συντρέχει και το Κράτος κατά το μέτρον της ανάγκης των δήμων.

Έκαστος έχει το δικαίωμα να συσταίνει εκπαιδευτικά καταστήματα, συμμορφούμενος με τους Νόμους του Κράτους.

Άρθρον 12. Ουδείς στερείται της ιδιοκτησίας του ειμή δια δημόσιον ανάγκην, προσηκόντως αποδεδειγμένην, όταν και όπως ο νόμος διατάσση, πάντοτε δε προηγουμένης αποζημιώσεως.

Άρθρον 13. Αι βάσαναι και η γενική δήμευσις απαγορεύονται.

Άρθρον 14. Το απόρρητον των επιστολών είνε απαραβίαστον.

Περί συντάξεως της Πολιτείας

Άρθρον 15. Η νομοθετική εξουσία ενεργείται συνάμα υπό του Βασιλέως, της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρον 20. Η εκτελεστική εξουσία ανήκει εις τον Βασιλέα, ενεργείται δε δια των παρ' αυτού διοριζομένων υπευθύνων Υπουργών.

Άρθρον 21. Η δικαστική εξουσία ενεργείται δια των δικαστηρίων, αι δε δικαστικάί αποφάσεις εκτελούνται εν ονόματι του Βασιλέως.

Περί της Βουλής

Άρθρον 59. Η Βουλή σύγκειται εκ Βουλευτών, εκλεγομένων των εχόντων δικαίωμα προς τούτο πολιτών, κατά τον περί εκλογής Νόμον.

Άρθρον 60. Οι Βουλευταί αντιπροσωπεύουσι το Έθνος και όχι μόνον την επαρχίαν υπό της οποίας εκλέγονται.

Α. Σβώλου, Τα Ελληνικά Συντάγματα 1822-1975/1985. Η συνταγματική ιστορία της Ελλάδος, εκδ. Στοχαστής, Αθήνα 1998, σελ. 153, 155, 161